

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδότησης 15/2023

**ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Τμήμα ΣΤ΄**

Συνεδρίαση της 1^{ης} Φεβρουαρίου 2023

Σύνθεση :

Πρόεδρος: Γεώργιος Κανελλόπουλος, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους

Μέλη: Ανδρέας Ανδρουλιδάκης, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ., Ασημίνα Ροδοκάλη, Πέτρος Κωνσταντινόπουλος, Χαράλαμπος Μπρισκόλας, Αικατερίνη Γαλάνη, Κωνσταντίνος Ζαμπάρας, Αντώνιος Παπαγεωργίου, Μαρία Δεληγιάννη, Μαρία Μπασδέκη, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους

Εισηγήτρια: Μαρία Μπασδέκη, Νομική Σύμβουλος του Κράτους

Αριθμός Ερωτήματος: το Γ4α/Γ.Π.οικ.60770/25-10-2022 ερώτημα της Δ/σης Ανθρωπίνου Δυναμικού Ν.Π. (Τμήμα Ιατρών ΕΣΥ) της Γ.Δ/σης Υπηρεσιών Υγείας του Υπουργείου Υγείας

Περίληψη ερωτήματος: 1. Ερωτάται εάν, στην περίπτωση ιατρού κλάδου ΕΣΥ του οποίου ο διορισμός σε προκηρυχθείσα άλλη θέση στο ΕΣΥ ακυρώνεται με δικαστική απόφαση και αναπέμπεται η υπόθεση στο Συμβούλιο Επιλογής για νέα νόμιμη κρίση και αξιολόγηση και εκ του λόγου αυτού έχει αυτοδικαίως επαναδιοριστεί στην προηγούμενη θέση κατ' εφαρμογή της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του

ν.2194/1994, νομίμως χωρεί νέος επαναδιορισμός κατ' εφαρμογή του άρθρου 33 του ν.3209/2003, με δεδομένο ότι η απώλεια της θέσης δεν συντελέσθηκε σε συνέχεια του πρακτικού επιλογής της 1ης/30-6-2022 συνεδρίασης του Συμβουλίου Επιλογής Διευθυντών ή Επιμελητών, αλλά έχει ήδη συντελεστεί με την ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου, η οποία είχε ήδη ακυρώσει τον διορισμό του αιτούντος στη θέση αυτή και το ακυρωτικό αποτέλεσμα είχε ήδη επέλθει από της δημοσιεύσεώς της και πάντως πριν από τη νέα κρίση από το Συμβούλιο.

2. Σε καταφατική περίπτωση ερωτάται σε ποιον φορέα χωρεί ο επαναδιορισμός σε θέση ομοιόβαθμη με αυτήν που χάνεται μετά την έκδοση απόφασης του Συμβουλίου Επιλογής Διευθυντών ή Επιμελητών, καθώς σε αντίθεση προς τη σαφή διατύπωση της παρ. 5 του άρθρου 9 του ν.2194/1994, στο άρθρο 33 του ν.3209/2003 δεν ορίζεται ούτε προκύπτει ερμηνευτικά σε ποιόν φορέα χωρεί ο επαναδιορισμός και

3. Σε ποιες περιπτώσεις οφείλει η Διοίκηση να εφαρμόζει το άρθρο 33 του ν.3209/2003, της περιπτώσεως της παρ. 2 αυτού, που προστέθηκε με το άρθρο 9 του ν.3627/2007, μη συμπεριλαμβανομένης, ώστε η εφαρμογή του να συνάδει με τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της προσωπικής αξίας, αλλά και με το δημόσιο συμφέρον.

Στο πιο πάνω ερώτημα, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα ΣΤ') γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό

Με το έγγραφο του ερωτήματος δίδονται τα ακόλουθα.

1. Με την 10260/17-7-2003 απόφαση του Διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου Κορίνθου προκηρύχθηκε η πλήρωση μίας θέσης Διευθυντή, ειδικότητας Παθολογίας, του κλάδου ιατρών ΕΣΥ, επί θητεία. Το αρμόδιο, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν.3754/2009, Συμβούλιο Επιλογής Διευθυντών ΕΣΥ, κατά την 3/30-11-2010 συνεδρίασή του, επέλεξε για την κατάληψη της ανωτέρω θέσης τον ιατρό Γ.Π., ο οποίος διορίστηκε με την Υ10α/ Γ.Π.157864/17-5-2011 (Γ' 413) απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Πλην όμως με την απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με αριθμό 837/2013, έγινε δεκτή η αίτηση του συνυποψήφιου ιατρού Χ.Π κατά της ανωτέρω απόφασης του Υπουργού Υγείας

ακυρώθηκε ο διορισμός, απορρίφθηκε η παρέμβαση του Γ.Π και αναπέμφθηκε η υπόθεση στο Συμβούλιο Επιλογής και Αξιολόγησης για νέα νόμιμη κρίση και αξιολόγηση μεταξύ του αιτούντος και του διορισθέντος, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο σκεπτικό της απόφασης. Η ερωτώσα υπηρεσία με το Υ10α/.Γ.Π.59430/9-7-2013 έγγραφο της, διαβίβασε την δικαστική απόφαση στο Συμβούλιο Επιλογής Διευθυντών του Γ.Ν.Κορίνθου, προκειμένου αυτό να προβεί σε νέα κρίση, νόμιμα αιτιολογημένη, σύμφωνα με το σκεπτικό και το διατακτικό της ανωτέρω απόφασης.

2. Περαιτέρω σε συμμόρφωση προς την ακυρωτική δικαστική απόφαση ανακλήθηκε η ακυρωθείσα απόφαση διορισμού και κατ' εφαρμογή της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του ν..2194/1994 ο ιατρός Γ.Π. επαναδιορίστηκε με την Α2α/Γ.Π.95286/18-12-2014 (Γ'1809/30-12-2014) απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας στην προηγούμενη θέση του ήτοι στη θέση Διευθυντή Παθολογίας κλάδου ιατρών ΕΣΥ επί θητεία του Γ.Ν. Ζακύνθου. Η αίτηση αναστολής κατά της απόφασης αυτής που άσκησε ο Γ.Π, απορρίφθηκε με την 258/2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και η ανοιγείσα επί της αίτησης ακύρωσης δίκη καταργήθηκε με την απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών με αριθμό 1018/2016, λόγω παραίτησης του αιτούντος Γ.Π.

3. Στο μεταξύ, το Συμβούλιο Επιλογής Διευθυντών του Γ.Ν. Κορίνθου, κατά την 1η/4-9-2014 συνεδρίασή του, είχε προβεί σε νέα κρίση, επιλέγοντας για την επίμαχη θέση τον ιατρό Χ.Π., όμως το πρακτικό αυτό είχε αναπεμφθεί στο Συμβούλιο με το Α2/Γ.Π.92054/18-12-2014 έγγραφο του Αν. Υπουργού Υγείας, για λόγους αναγόμενους στη νομιμότητα της διαδικασίας¹ και αναμενόταν η νέα κρίση. Στη συνέχεια, το Συμβούλιο Επιλογής Διευθυντών του Γ.Ν. Κορίνθου, κατά την 3η/27-3-2015 συνεδρίασή του, προέβη σε νέα κρίση, επιλέγοντας για την επίμαχη θέση και πάλι τον ιατρό Χ.Π. Και αυτό το πρακτικό αναπέμφθηκε στο Συμβούλιο με το Α2α/Γ.Π.31107/27-8-2015 έγγραφο του Υπουργού Υγείας, για λόγους αναγόμενους στη νομιμότητα της διαδικασίας. Κατόπιν των ανωτέρω, το Συμβούλιο προχώρησε σε νέα κρίση της υπόθεσης κατά την 1/8-8-2019 συνεδρίασή του και επέλεξε εκ νέου τον ιατρό Χ.Π. Όμως, και αυτό το πρακτικό αναπέμφθηκε στο Συμβούλιο με το

¹ Εντοπίζονταν ζητήματα μη νόμιμης σύνθεσης του Συμβουλίου, μετά από αίτηση εξαίρεσης κατά του Προέδρου του Συμβουλίου και ενός μέλους, που υπέβαλε ο Γ.Π. Παρόμοια ζητήματα εντοπίστηκαν και στα επόμενα πρακτικά που αναπέμφθηκαν από τον Υπουργό Υγείας

Γ4α/Γ.Π.66787/14- 11-2019 έγγραφο του Υφυπουργού Υγείας, για λόγους αναγόμενους στη νομιμότητα της διαδικασίας.

4. Κατόπιν του με αρ.πρωτ.ΕΜΠ.60/15-4-2020 εγγράφου του Διοικητή του Γ.Ν. Κορίνθου, η αρμόδια υπηρεσία, με το Γ4α/Γ.Π.16143/2-6-2020 έγγραφο της προς το Γραφείο Νομικού Συμβούλου στο Υπουργείο Υγείας, ζήτησε γνωμοδότηση σχετικά με το εάν το Συμβούλιο Επιλογής Διευθυντών του Γ.Ν. Κορίνθου όφειλε, στο πλαίσιο συμμόρφωσης προς την 837/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, να συμπεριλάβει στη νέα κρίση του τον ιατρό Χ.Π, ο οποίος στο μεταξύ είχε συνταξιοδοτηθεί από 31-12-2019, λόγω συμπλήρωσης ορίου ηλικίας. Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Δ'), με τη γνωμοδότηση με αριθμό 2/2021, η οποία έγινε δεκτή από τον Αναπληρωτή Υπουργό Υγείας, γνωμοδότησε ότι το Συμβούλιο Επιλογής Διευθυντών του Γ.Ν. Κορίνθου οφείλει, στο πλαίσιο συμμόρφωσης προς την 837/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, να συμπεριλάβει στη νέα κρίση του και τον ιατρό Χ.Π. Ακολούθως, το Συμβούλιο Επιλογής Διευθυντών, κατά τη με αριθμ.1/30-6-2022 συνεδρίασή του, επανέλαβε την κρίση, επιλέγοντας εκ νέου για την επίμαχη θέση τον ιατρό Χ.Π. Η ερωτώσα υπηρεσία, με βάση το πρακτικό αυτό εξέδωσε την με αρ.πρωτ.Γ4α/Γ.Π.460010/11-8-2022 απόφαση, σύμφωνα με την οποία διοριζόταν στην επίδικη θέση ο επιλεγείς ιατρός Χ.Π. και συγχρόνως, επαναδιοριζόταν κατ' εφαρμογή του άρθρου 33 του ν. 3209/2003, ο ιατρός Γ.Π. σε προσωποπαγή θέση Διευθυντή Παθολογίας του Γ. Ν. Κορίνθου, θέση του κλάδου ιατρών Ε.Σ.Υ. επί θητεία.

5. Πριν από τη δημοσίευση της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και κατόπιν της με αρ. πρωτ. 391/5-10-2022 εντολής της Αναπληρώτριας Υπουργού Υγείας, η ως άνω απόφαση ανακλήθηκε με την με αρ. πρωτ. Γ4α/Γ.Π.οικ.56651/6-10-2022 απόφαση της Αναπληρώτριας Υπουργού Υγείας ως προς το σκέλος του επαναδιορισμού του ιατρού Γ.Π. σε προσωποπαγή θέση Διευθυντή Παθολογίας στο Γ.Ν. Κορίνθου, θέση του κλάδου ιατρών Ε.Σ.Υ. επί θητεία, προκειμένου να υποβληθεί ερώτημα στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, ώστε να επιλυθούν ζητήματα που ανακύπτουν σχετικά με την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 33 του ν. 3209/2003 στη συγκεκριμένη περίπτωση. Ειδικότερα στο υπό κρίση ερώτημα με αφορμή το παραπάνω ιστορικό εκτίθεται εκτενώς ο προβληματισμός της Διοίκησης, και εν προκειμένω της Αναπληρώτριας Υπουργού Υγείας, σχετικά με την ερμηνεία

και εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 33 του ν.3209/2003 σε σχέση με την διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του ν.2194/1994. Στα συνημμένα του υπό κρίση ερωτήματος περιλαμβάνεται εξώδικη διαμαρτυρία- καταγγελία-πρόσκληση- δήλωση του Γ.Π προς την Αναπληρώτρια Υπουργό Υγείας, στην οποία ισχυρίζεται μεταξύ άλλων ότι η Διοίκηση εφαρμόζει διαχρονικά το άρθρο 33 του ν.3209/2003 στο σύνολο των περιπτώσεων επαναδιορισμού σε προσωποπαγή θέση και παραθέτει σειρά σχετικών διοικητικών πράξεων που εκδόθηκαν κατ' επίκληση της διάταξης αυτής.

Νομοθετικό πλαίσιο

6. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 9 του ν.2194/1994 «Αποκατάσταση του Εθνικού Συστήματος Υγείας και άλλες διατάξεις» (Α' 34) ορίζονται τα εξής : *«Ιατροί του κλάδου ιατρών Ε.Σ.Υ., των οποίων ο διορισμός σε άλλη θέση του κλάδου αυτού ακυρώνεται με διοικητική πράξη ή δικαστική απόφαση, επαναδιορίζονται αυτοδικαίως στην προηγούμενη θέση τους, εάν είναι κενή. Εάν η θέση αυτή έχει πληρωθεί ή προκηρυχθεί, επαναδιορίζονται σε ομοιόβαθμη προσωποπαγή θέση, που συνιστάται με την απόφαση επαναδιορισμού στην ίδια υγειονομική περιφέρεια και με την ίδια εργασιακή σχέση που είχαν.»*

Στη παράγραφο 1 του άρθρου 33 του ν.3209/2003 «Ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας» (Α' 304) ορίζονται τα εξής : *«Ιατροί του κλάδου Ε.Σ.Υ., που υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και εφεξής, οι οποίοι χάνουν τη θέση τους μετά την έκδοση απόφασης Συμβουλίου Επιλογής Διευθυντών ή Επιμελητών μετά από νέα κρίση σε εφαρμογή δικαστικής απόφασης, επαναδιορίζονται σε προσωποπαγή θέση, ομοιόβαθμη με αυτήν που χάνουν, εφόσον υπηρετούσαν σε άλλη θέση του Ε.Σ.Υ. πριν καταλάβουν τη θέση που χάνουν. Κάθε άλλη αντίθετη διάταξη καταργείται.»*

Στο ίδιο άρθρο προστέθηκε με το άρθρο 9 του ν.3627/2007,(Α' 292) δεύτερη παράγραφος, η οποία έχει ως εξής : *«2. Ιατροί, πρώην μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι, που παραιτήθηκαν λόγω διορισμού τους μετά από κρίση σε θέση του κλάδου ιατρών Ε.Σ.Υ. και ο διορισμός τους ακυρώθηκε με τελεσίδικη δικαστική απόφαση, με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης επαναδιορίζονται σε προσωποπαγή θέση του κλάδου ιατρών Ε.Σ.Υ., ομοιόβαθμη με αυτή που έχασαν, η οποία συνιστάται με την παρούσα διάταξη για αυτόν το σκοπό και καταργείται με την αποχώρηση τους από την υπηρεσία για οποιονδήποτε λόγο, σε σχηματισμό του*

Ε.Σ.Υ. που ορίζεται με την ως άνω απόφαση επαναδιορισμού τους. Κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται από ενάρξεως ισχύος του παρόντος.»

Ερμηνεία των διατάξεων

7. Από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς, αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, ενόψει και όλου του νομικού πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται, του σκοπού που εξυπηρετούν και των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη του Τμήματος από την ερωτώσα υπηρεσία, συνάγονται τα ακόλουθα:

8. Οι κρίσιμες εν προκειμένω διατάξεις εντάσσονται σε σειρά προηγούμενων νομοθετημάτων και συναφών διατάξεων, που διαχρονικά ρυθμίζουν το ειδικότερο ζήτημα των ιατρών, που ενώ υπηρετούσαν ήδη σε δημόσια νοσοκομεία, έλαβαν μέρος σε κρίσεις για πλήρωση προκηρυχθείσας θέσης και κρίθηκαν κατ' αρχήν διοριστέοι από τα συμβούλια κρίσης, πλην όμως είτε ανατράπηκε η κρίση από δευτεροβάθμιο συμβούλιο κρίσεων είτε ακυρώθηκε ο διορισμός τους με δικαστική απόφαση. Ενδεικτικά αναφέρονται οι διατάξεις των άρθρων 29 ν.1579/1985, 68 και 144 ν.2071/1992, 37 παρ. 15 ν.2519/1997 και 10 παρ. 7 ν.2955/2001. Επισημαίνεται ότι η προϋπόθεση προηγούμενης υπηρεσίας σε άλλη θέση στο ΕΣΥ εισήχθη ρητά με τον νόμο 2519/1997 και επεκτάθηκε και σε θέσεις στο ΙΚΑ ή άλλο ασφαλιστικό φορέα με τον νόμο 2955/2001. Αρχής γενομένης με την διάταξη του άρθρου 29 ν.1579/1985, η οποία είχε μεταβατικό, κατ' αρχήν, χαρακτήρα, που αποσκοπούσε στο να προσελκύσει γιατρούς στο νεοσυσταθέν με τον ν.1397/1983 Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ) εισάγοντας ένα κίνητρο «επαγγελματικής αποκατάστασης», η ρύθμιση επαναλήφθηκε σε μεταγενέστερους νόμους διατηρώντας ένα ευνοϊκό καθεστώς για τους ιατρούς αυτής της κατηγορίας, που έχει ως αποτέλεσμα την τοποθέτησή τους σε προσωποπαγή θέση ομοίβαθμη με αυτή που χάνουν. Με απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας με αριθμό 1997/2015 κρίθηκε ότι *«Η ρύθμιση αυτή, ... κρίθηκε επιβεβλημένη από τον νομοθέτη και επαναλήφθηκε σε μεταγενέστερους νόμους λόγω και του γεγονότος ότι μεσολάβησε μεγάλο χρονικό διάστημα μεταξύ του αρχικού διορισμού στο Ε.Σ.Υ. και της ακύρωσής του, ως συνέπεια της μεγάλης καθυστέρησης στην εκδίκαση των ενστάσεων σε δεύτερο βαθμό, [αφορούσε την διαδικασία επιλογής ιατρών από τα*

ΣΚΕΙΟΠΝΙ²], δηλαδή λόγω της ανάγκης προστασίας πραγματικών καταστάσεων που υφίσταντο επί μακρόν και ανατρέποντο χωρίς υπαιτιότητα των ενδιαφερομένων γιατρών. Ενόψει δε του ως άνω δημοσίου σκοπού στον οποίο απέβλεψε η ευνοϊκή αυτή ρύθμιση και της διαγραφόμενης διαδικασίας σύμφωνης γνωμοδότησης υπηρεσιακού συμβουλίου για την διαπίστωση της συνδρομής των τυπικών προσόντων των υποψηφίων για την κατάληψη προσωποπαγούς θέσεως του κλάδου γιατρών ΕΣΥ, η διάταξη του άρθρου 29 του ν. 1579/1985 καθώς και των άρθρων 2 παρ. 5 εδ. β του ν. 1821/1988 και 68 παρ. 1 του ν. 2091/1992, που παραπέμπουν σ' αυτήν, δεν εισάγουν αδικαιολόγητο προνόμιο ούτε αντίκεινται στις συνταγματικές αρχές της ισότητας και της αξιοκρατίας κατά την πρόσβαση σε δημόσιες θέσεις και αξιώματα». (ΟΛΣΤΕ 1997/2015 σκ. 6η)

9. Αποκλίνοντας από το ως άνω καθεστώς του διορισμού σε προσωποπαγή θέση ομοιόβαθμη με αυτή που χάνουν, ο νομοθέτης θεσπίζει την διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του ν.2194/1994. Με την διάταξη αυτή προβλέφθηκε ο αυτοδίκαιος επαναδιορισμός του ιατρού στη θέση και τον βαθμό που είχε στο ΕΣΥ, πριν λάβει μέρος στην προκήρυξη, σε συνέχεια της ακύρωσης του διορισμού του με δικαστική απόφαση. Κατ' ουσίαν πρόκειται για αποκατάσταση του ιατρού στην θέση που είχε στο ΕΣΥ και από την οποία παραιτήθηκε, προκειμένου να καταλάβει την προκηρυχθείσα θέση. Μάλιστα η εν λόγω διάταξη προνοεί και για την περίπτωση κατά την οποία η θέση δεν είναι πλέον διαθέσιμη, είτε γιατί έχει πληρωθεί είτε γιατί έχει προκηρυχθεί, αφού στην περίπτωση αυτή ορίζεται ρητά ότι με την απόφαση επαναδιορισμού συνιστάται προσωποπαγής θέση ομοιόβαθμη με αυτή που είχε, «στην ίδια υγειονομική περιφέρεια και με την ίδια εργασιακή σχέση». Πάντως σύμφωνα με την νομολογία, η διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του ν.2194/1994, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με την διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του ίδιου νόμου, κατήργησε προηγούμενη διάταξη του άρθρου 144 ν.2071/1992, που προέβλεπε ότι δ/ντές κλάδου ιατρών ΕΣΥ που έχασαν την θέση τους ύστερα από απόφαση του δευτεροβάθμιου συμβουλίου κρίσης ή δικαστικής απόφασης επαναδιορίζονται σε ομοιόβαθμη θέση με αυτήν που έχασαν στο ίδιο

---

² Συμβούλια Κρίσης Επιλογής Ιατρικού και Οδοντιατρικού Προσωπικού, Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια, που έπαψαν να λειτουργούν μετά την 30-9-2002 και αντικαταστάθηκαν από Συμβούλια Αξιολόγησης Ιατρών ΕΣΥ, που προβλέφθηκαν με την παρ.11 του άρθρου 11 ν.2889/2001.

νοσοκομείο και εφεξής οι ιατροί που χάνουν τη θέση τους ύστερα από απόφαση του δευτεροβάθμιου συμβουλίου ή του δικαστηρίου, διορίζονται σε ομοιόβαθμη με αυτή που κατείχαν πριν και όχι μ' αυτήν που έχασαν θέση. Επίσης κρίθηκε ότι η Διοίκηση είναι υποχρεωμένη, σύμφωνα με το άρθρο 95 παρ.5 του Συντάγματος και 50 παρ. 4 του π.δ. 18/1989, να συμμορφώνεται προς τις ακυρωτικές αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων και συνεπώς δεν παρέχεται σ' αυτήν στάδιο διακριτικής ευχέρειας να απέχει από οποιαδήποτε ενέργεια, αναμένοντας την έκδοση αποφάσεως του Δευτεροβάθμιου Συμβουλίου (πρβλ ΔΕφΑθ 206/1996)³.

10. Συγκλίνοντας προς την ευνοϊκότερη εκδοχή των ρυθμίσεων που είχαν εισαχθεί το πρώτον με τον ν.1579/1985, ο νομοθέτης επαναφέρει με την διάταξη του άρθρου 33 ν.3209/2003, την δυνατότητα επαναδιορισμού σε προσωποπαγή θέση ομοιόβαθμη με αυτή που χάνει. Περαιτέρω σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ως άνω άρθρου με την διάταξη αυτή *«αντιμετωπίζεται ισότιμα το θέμα των ιατρών, οι οποίοι υπηρετούσαν σε θέση κλάδου ιατρών και ακυρώνεται ο διορισμός τους σε δικαστική απόφαση»*. Από την επίκληση της αρχής της ισότητας, θα μπορούσε να συναχθεί ότι ο νομοθέτης εκλαμβάνει τις περιπτώσεις αφενός του γιατρού που δικαιώθηκε μετά από δικαστική κρίση, και αφετέρου του γιατρού που είχε μεν κριθεί, αλλά ακυρώθηκε δικαστικά ο διορισμός του, ως όμοιες, υπό την έννοια ότι και οι δύο έχουν κριθεί από τα αρμόδια συμβούλια κρίσης ως έχοντες τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για την προκηρυχθείσα θέση. Πάντως κατ' αποτέλεσμα πρόκειται για ρύθμιση σαφώς ευνοϊκότερη για τον ιατρό που είχε μεν κριθεί, αλλά ακυρώθηκε δικαστικά ο διορισμός του, αφού του επιφυλάσσει την ίδια μεταχείριση με τον ιατρό που δικαιώθηκε μετά από δικαστική κρίση, καθώς αν και απώλεσε την προκηρυχθείσα θέση, εξακολουθεί να εργάζεται σε ομοιόβαθμη θέση, έστω προσωποπαγή.

---

³ Με την ίδια απόφαση κρίθηκε ότι δεν λαμβάνει χώρα υποβιβασμός του αιτούντος σε κατώτερο βαθμό αλλά επαναδιορισμός αυτού στην αρχική του θέση, η οποία απλώς ήταν κατωτέρου βαθμού από αυτήν την οποία κατείχε και την οποία είχε καταλάβει όχι με προαγωγή αλλά με απευθείας διορισμό ύστερα από επιλογή και απορρίφθηκε ως αβάσιμος ο ειδικότερος ισχυρισμός του αιτούντος ότι παραβιάζεται η αρχή της ισότητας που καθιερώνεται με τη διάταξη του άρθρου 4 του Συντάγματος, επειδή μέχρι την ψήφιση του ν. 2194/1994, όλοι οι γιατροί που έχαναν τη θέση τους με ένα από τους παραπάνω τρόπους, διορίζονταν σε αντίστοιχη με αυτή που κατείχαν προσωποπαγή και όχι στην αρχική τους θέση, και τούτο γιατί η θέσπιση της επίμαχης εδώ διάταξης έγινε με γενικά και αντικειμενικά κριτήρια και συνεπώς ουδόλως αντιστρατεύεται την εν λόγω αρχή (βλ. ΣτΕ 2848/1985, 2866/1988)

11. Επιλαμβανόμενα υποθέσεων, στις οποίες οι αιτούντες βάλλουν κατά αποφάσεων που εκδόθηκαν κατ' επίκληση της παραγράφου 5 του άρθρου 9 ν.2194/1994, μετά την ακύρωση με δικαστική απόφαση του διορισμού τους, επιδιώκοντας να εφαρμοσθεί στην περίπτωση τους το άρθρο 33 του ν.3209/2003, τα αρμόδια ακυρωτικά δικαστήρια έχουν κρίνει ότι οι δύο κρισιολογούμενες διατάξεις δεν εμπίπτουν στο ίδιο ρυθμιστικό πεδίο και επομένως η διάταξη του άρθρου 9 παρ. 5 ν.2194/1994 εξακολουθεί να ισχύει στις περιπτώσεις, που αυτή αφορά και μετά την θέση σε ισχύ της διάταξης του άρθρου 33 ν.3209/2003 (ΔΕΑ 192/2006, 206/1996 και ΔΕΑ σε συμβούλιο 114/2009, 148/2005). Την νομολογία αυτή ακολουθεί και η απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (σε συμβούλιο) με αριθμό 258/2015, επί αιτήσεως του ίδιου ιατρού του οποίου η υπόθεση, παρατίθεται στο ιστορικό της παρούσης. Συγκεκριμένα με την προαναφερθείσα απόφαση απορρίφθηκε, με το ίδιο σκεπτικό, αίτηση του Γ.Π. για την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης με την οποία, σε συμμόρφωση προς την 837/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, ανακλήθηκε πριν την νέα κρίση του Συμβουλίου Επιλογής η απόφαση διορισμού του στην προκηρυχθείσα θέση και επαναδιορίστηκε, κατ' άρθρο 9 παρ. 5 ν.2194/1994, στην θέση που κατείχε στο ΕΣΥ στο Γ.Ν Ζακύνθου, πριν παραιτηθεί για να διοριστεί στη θέση που είχε προκηρυχθεί στο Γ.Ν. Κορίνθου και ο επαναδιορισμός του αυτός ουδέποτε ακυρώθηκε.

12. Επί του κρισίμου ζητήματος της κατάργησης ή μη των παλαιότερων διατάξεων του άρθρου 9 παρ. 5 του ν.2194/1994 από τις νεώτερες του άρθρου 33 παρ. 1 του ν.3209/2003 και την δυνατότητα ή μη διαδοχικής εφαρμογής αυτών, μετά από διαλογική συζήτηση που διεξήχθη μετά των μελών του Τμήματος, διατυπώθηκαν οι ακόλουθες τρεις (3) γνώμες :

13. Κατά την γνώμη της πλειοψηφίας, που σχηματίστηκε από τον Αντιπρόεδρο ΝΣΚ, Ανδρέα Ανδρουλιδάκη και τους Νομικούς Συμβούλους του Κράτους, Ασημίνα Ροδοκάλη, Πέτρο Κωνσταντινόπουλο, Αικατερίνη Γαλάνη, Κωνσταντίνο Ζαμπάρα και Μαρία Δεληγιάννη (ψηφοί 6), οι διατάξεις των άρθρων 9 παρ. 5 του ν.2194/1994 και 33 παρ. 1 του ν.3209/2003 παραμένουν σε ισχύ. Η πρώτη ρυθμίζει το ζήτημα της τύχης του γιατρού αμέσως μετά τη δημοσίευση ακυρωτικής δικαστικής απόφασης για το διορισμό του σε θέση κλάδου γιατρού του ΕΣΥ, ενώ η δεύτερη το ζήτημα της τύχης του γιατρού του ΕΣΥ ο οποίος χάνει τη θέση του, εφ' όσον δυνάμει τελεσίδικης

ακυρωτικής δικαστικής απόφασης επακολουθήσει, στα όρια αυτής, νέα κρίση του Συμβουλίου Επιλογής Ιατρών (βλ. υπέρ της θέσης αυτής ΔΕΑ 258/2015 εν συμβουλίω, 114/2009 εν συμβουλίω, 192/2006 ακυρ., 148/2005 εν συμβουλίω). Δεδομένου ότι οι ανωτέρω διατάξεις ρυθμίζουν διαφορετικά κατά χρόνο και κατ' αντικείμενο ζητήματα, η καταργητική ρύθμιση κάθε αντίθετης διάταξης του άρθρου 33 παρ. 1 εδ. β' του ν.3209/2003 δεν καταλαμβάνει το άρθρο 9 παρ. 5 του ν.2194/1994. Η διάταξη του άρθρου αυτού (9 παρ. 5 του ν.2194/1994) έχει αποκαταστατικό χαρακτήρα, εφαρμόζεται μέχρι τη νέα κρίση του Συμβουλίου Επιλογής Ιατρών και αποσκοπεί αφ' ενός μεν στην οφειλόμενη από τη Διοίκηση εφαρμογή της δικαστικής απόφασης, αφ' ετέρου δε στον επαναδιορισμό του γιατρού στην προηγούμενη θέση του, αν παραμένει κενή, σε τρόπο ώστε από τη δημοσίευση της δικαστικής απόφασης μέχρι τη νέα κρίση του Συμβουλίου Επιλογής Ιατρών ο γιατρός να μην παραμείνει ανεπάγγελτος. Σημειώνεται ειδικότερα, ότι στην προκείμενη υπόθεση από τη δημοσίευση της ακυρωτικής απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών με αριθμό 837/2013 (27-3-2013) μέχρι τη νέα κρίση του Συμβουλίου Επιλογής Ιατρών (30-6-2022) μεσολάβησε χρονικό διάστημα μείζον των εννέα (9) ετών. Δεδομένου περαιτέρω ότι κατά την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 9 παρ. 5 του ν.2194/1994 ο επαναδιορισμός του γιατρού στην προηγούμενη θέση του χωρεί αυτοδικαίως, δηλαδή δυνάμει και από τη δημοσίευση της δικαστικής απόφασης, η επακολουθούσα πράξη του επαναδιορισμού του στη θέση αυτή από τη Διοίκηση έχει διαπιστωτικό χαρακτήρα. Εφ' όσον όμως κατά την εξέλιξη των πραγμάτων επακολουθήσει νέα κρίση του Συμβουλίου Επιλογής Ιατρών σύμφωνα με το άρθρο 33 παρ. 1 του ν.3209/2003 και με βάση την τελεσίδικη ακυρωτική δικαστική απόφαση, δεν επιλέγεται δε ο συγκεκριμένος γιατρός αλλ' αντ' αυτού άλλος συνάδελφος του, συνάγεται ότι ο εν λόγω γιατρός έχασε εκ των πραγμάτων τη θέση την οποία προηγουμένως κατείχε, με την πρόσθετη δε προϋπόθεση ότι υπηρετούσε σε άλλη θέση κλάδου γιατρού του ΕΣΥ πριν καταλάβει τη θέση που έχασε με τη νέα κρίση, δικαιούται να επαναδιοριστεί νομίμως σε προσωποπαγή θέση ομοιόβαθμη με αυτή που έχασε. Τυχόν αντίθετη ερμηνευτική προσέγγιση περί του ότι η διάταξη του άρθρου 9 παρ. 5 του ν. 2194/1994 δεν επιτρέπει την εφαρμογή του άρθρου 33 παρ. 1 του ν.3209/2003 θα καθιστούσε χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο και νόμιμο πεδίο εφαρμογής το άρθρο αυτό. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα η αληθής έννοια του άρθρου 33 παρ. 1 του ν.3209/2003 είναι ότι η διάταξη αυτή έλκεται προς εφαρμογή από τη

νέα κρίση του Συμβουλίου Επιλογής Ιατρών και εντεύθεν, υπό τη θεώρηση δε αυτή οφείλει η Διοίκηση να την εφαρμόζει.

14. Στην προκείμενη υπόθεση μετά την έκδοση της τελεσίδικης ακυρωτικής απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών με αριθμό 837/2013 και την εφαρμογή ως προς το γιατρό Γ.Π. της διάταξης του άρθρου 9 παρ. 5 του ν.2194/1994 επακολούθησε στις 30-6-2022 δυνάμει της ανωτέρω απόφασης και στα όρια αυτής νέα ουσιαστική κρίση του Συμβουλίου Επιλογής Διευθυντών γιατρών του Γ.Ν. Κορίνθου (συνεδρίαση με αρ. 1/30-6-2022) με την επιλογή του γιατρού Χ.Π. ως Διευθυντή Παθολογίας, με αποτέλεσμα της νέας κρίσης του Συμβουλίου ο γιατρός Γ.Π. να χάσει τη θέση αυτή την οποία προηγουμένως κατείχε στο ανωτέρω Νοσοκομείο. Περαιτέρω, κατά την πλειοψηφήσασα άποψη, δεδομένου ότι ο εν λόγω γιατρός πριν τον διορισμό του στο Γ.Ν. Κορίνθου (απόφαση Υ10α/ΓΠ 157864/17-5-2011 του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης – ΦΕΚ Γ΄ 413) υπηρετούσε σε θέση Διευθυντή Παθολογίας κλάδου γιατρών ΕΣΥ επί θητεία στο Γ.Ν. Ζακύνθου, δικαιούται κατ' εφαρμογή του άρθρου 33 παρ. 1 του ν.3209/2003 να επαναδιορισθεί σε προσωποπαγή θέση ομοιόβαθμη με αυτήν που έχασε.

15. Κατά την πρώτη μειοψηφήσασα γνώμη, που σχηματίσθηκε από τους Νομικούς Συμβούλους του Κράτους, Χαράλαμπο Μπρισκόλα, Αντώνιο Παπαγεωργίου και την εισηγήτρια Νομική Σύμβουλο Μαρία Μπασδέκη (ψηφοί 3), από την γραμματική ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 33 του ν.3209/2003 προκύπτει ότι ο προβλεπόμενος επαναδιορισμός προϋποθέτει απώλεια θέσης ιατρού του ΕΣΥ, που υπηρετούσε κατά τον χρόνο δημοσίευσης του νόμου αυτού και εφεξής, η οποία προκαλείται μετά από την έκδοση απόφασης του Συμβουλίου Επιλογής Δ/ντών ή Επιμελητών μετά από νέα κρίση σε εφαρμογή δικαστικής απόφασης. Συνεπώς εκλαμβάνει ως δεδομένο ότι ο ιατρός εξακολουθεί να υπηρετεί στην θέση κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης του Συμβουλίου μετά από νέα κρίση, και κατά τούτο φαίνεται να μην αφορά περιπτώσεις κατά τις οποίες ο ιατρός έχει ήδη απομακρυνθεί από τη θέση του πριν την νέα κρίση του Συμβουλίου, λόγω ανάκλησης του διορισμού του σε συμμόρφωση προς ακυρωτική δικαστική απόφαση, περίπτωση η οποία ρυθμίζεται από την προαναφερθείσα διάταξη του ν.2194/1994. Περαιτέρω από τα πρακτικά της συνεδρίασης της 4^{ης} -12-2003 κατά την συζήτηση του σχετικού νομοσχεδίου στην Ολομέλεια της Βουλής συνάγεται ότι η ρύθμιση αφορά

περιπτώσεις ιατρών οι οποίοι αν και ακυρώθηκε ο διορισμός τους δεν απομακρύνθηκαν από την θέση τους για λόγους υπηρεσιακών αναγκών έως ότου ολοκληρωθεί η συμμόρφωση της διοίκησης στη δικαστική απόφαση.

16. Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι η νεώτερη διάταξη του νόμου 3209 δεν καταργεί την προηγούμενη του νόμου 2194, καθώς ρυθμίζουν διαφορετικές περιπτώσεις. Πλην όμως η εφαρμογή σε συγκεκριμένη περίπτωση της αποκαταστατικής διάταξης της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του ν.2194/1994, κατά το μάλλον ή ήττον, αποκλείει την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 33 του ν.3209/2003. Και τούτο διότι η διάταξη του άρθρου 33 προϋποθέτει ότι ο ιατρός, κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης του Συμβουλίου μετά από νέα κρίση, εξακολουθεί να υπηρετεί στην θέση, την οποία, σύμφωνα με την γραμματική διατύπωση, χάνει μετά την νέα κρίση, προϋπόθεση η οποία όμως δεν πληρούται στις περιπτώσεις που έχει προηγηθεί εφαρμογή της διάταξης του ν.2194/1994, καθώς στην περίπτωση αυτή ο ιατρός έχει ήδη απομακρυνθεί, πριν την νέα κρίση, από την προκηρυχθείσα και υπηρετεί στην παλιά του θέση στο ΕΣΥ. Ούτε από το γράμμα, ούτε από τον σκοπό του νομοθέτη και το ευρύτερο διαχρονικό πλαίσιο, δύναται να συναχθεί ότι το αληθές περιεχόμενο της διάταξης του άρθρου 33 παρ. 1 του ν.3209/2003 επιτάσσει, σε αντίστοιχες περιπτώσεις, δεύτερο επαναδιορισμό του ιατρού. Άλλωστε ως εισάγουσα εξαιρετικό ευνοϊκό καθεστώς δεν δύναται να ερμηνευθεί διασταλτικά. Συνεπώς, κατά την πρώτη μειοψηφήσασα γνώμη, ο προβλεπόμενος από την διάταξη του άρθρου 33 παρ. 1 του ν.3209/2003 επαναδιορισμός αφορά περιπτώσεις που δεν έχει προηγηθεί επαναδιορισμός κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 παρ. 5 του ν.2194/1994 και στο ρυθμιστικό πεδίο της συγκεκριμένης διάταξης εντάσσονται οι περιπτώσεις ιατρών, οι οποίοι, καθ' όν χρόνο λαμβάνει χώρα η δυσμενής γι' αυτούς νέα κρίση του Συμβουλίου Επιλογής, υπηρετούν ακόμη στην θέση στην οποία είχαν διοριστεί και την χάνουν συνεπεία της κρίσης αυτής.

17. Κατά τη δεύτερη μειοψηφήσασα γνώμη, που διατύπωσε ο Πρόεδρος του Τμήματος (ψήφος 1), από το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, το άρθρο 50 παρ. 1 και 4 του π.δ. 18/1989 και τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, όπως παγίως ερμηνεύονται από τη νομολογία του ΣΤΕ, προκύπτει ότι, όπως σε κάθε περίπτωση δικαστικής ακύρωσης πράξης της Διοίκησης, έτσι και η ακύρωση της ατομικής

διοικητικής πράξης διορισμού των ιατρών του ΕΣΥ σε άλλη θέση του κλάδου αυτού ισχύει από τη δημοσίευση της ακυρωτικής απόφασης έναντι πάντων (διαδίκων, διοικητικών αρχών, του νομοθέτη περιλαμβανομένου) και εξαφανίζει από το νομικό κόσμο την ατομική διοικητική πράξη διορισμού του ιατρού που είχε προσβληθεί, επαναφέροντας αυτοδίκαια την πραγματική και νομική κατάσταση που υπήρχε κατά το χρόνο έκδοσης της εν λόγω διοικητικής πράξης, χωρίς να απαιτείται η ανάκληση της πράξης που έχει ακυρωθεί, αν και η Διοίκηση προβαίνει, στο πλαίσιο της υποχρέωσής της να συμμορφώνεται αμελλητί με όλες τις αναγκαίες, αναλόγως των περιπτώσεων, ενέργειες προς το περιεχόμενο των ακυρωτικών δικαστικών αποφάσεων, στην εν λόγω ανάκληση για λόγους διοικητικής τακτοποίησης. Στα πλαίσια αυτά, το άρθρο 9 παρ. 5 ν. 2194/1994 και μεταγενέστερα το άρθρο 33 παρ. 1 ν. 3209/2003 ρυθμίζουν το ταυτόσημο ζήτημα του επαναδιορισμού των ιατρών του κλάδου ιατρών ΕΣΥ μετά τη δικαστική ακύρωση του διορισμού τους σε άλλη θέση του κλάδου αυτού, η οποία (δικαστική ακύρωση) σε αμφότερες τις περιπτώσεις επέρχεται αυτοδικαίως με τη δημοσίευση της ακυρωτικής απόφασης και ανεξάρτητα από την έκδοση μεταγενεστέρως απόφασης του Συμβουλίου Επιλογής, η οποία έχει αποκλειστικά χαρακτήρα διοικητικής τακτοποίησης κι επομένως αδιάφορο για την ήδη επελθούσα ακύρωση της πράξης διορισμού και την απώλεια της θέσης που ο ιατρός κατείχε δυνάμει της ακυρωθείσας πράξης. Η αντίθετη ερμηνεία του άρθρου 33 παρ. 1 ν. 3209/2003 υπό την έννοια ότι η απώλεια της θέσης των ιατρών που ο διορισμός τους ακυρώθηκε δικαστικά επέρχεται μόνο μετά την έκδοση της απόφασης του Συμβουλίου Επιλογής και ότι κατά τούτο η διάταξη αυτή ισχύει παράλληλα με την προγενέστερη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 5 ν. 2194/1994, προσκρούει στις προαναφερθείσες συνταγματικές και εκτελεστικές του Συντάγματος διατάξεις, στις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, και στην πάγια σχετική νομολογία του ΣτΕ. Συνοψίζοντας, το τελευταίο εδάφιο της νεότερης των ανωτέρω διατάξεων που προβλέπει την κατάργηση κάθε αντίθετης καταλαμβάνει και την προγενέστερη διάταξη, λόγω των προβλεπόμενων με τη νεότερη διάταξη διαφορετικών σε σχέση με την προγενέστερη όρων επαναδιορισμού (ευχέρεια της Διοίκησης να ορίσει το Φορέα στον οποίον θα συσταθεί η προσωποπαγή θέση, επαναδιορισμός των ιατρών σε συνιστώμενη προσωποπαγή θέση ομοιόβαθμη μ' αυτήν που έχασαν και όχι μ' αυτήν που κατείχαν). Επομένως, κατά τη γνώμη αυτή, στο πρώτο ερώτημα, το οποίο τίθεται επί της εσφαλμένης προϋπόθεσης ότι η απώλεια της θέσης του ιατρού ΕΣΥ,

του οποίου ο διορισμός σ' αυτήν ακυρώθηκε δικαστικά, μπορεί να επέρχεται, τόσον αυτοδικαίως με την έκδοση της ακυρωτικής απόφασης βάσει του άρθρου 9 παρ. 5 ν. 2194/1994, όσον και μετά την έκδοση του Συμβουλίου Επιλογής σε εφαρμογή της ακυρωτικής απόφασης βάσει του άρθρου 33 ν. 3209/2003, προσήκει η ακόλουθη (αρνητική) απάντηση : Υπό τα δεδομένα του ερωτήματος, μετά τη δικαστική ακύρωση με την απόφαση 837/2013 ΔΕΑ του διορισμού του ιατρού Γ.Π. σε προκηρυχθείσα θέση στο ΕΣΥ έπρεπε μεν να χωρήσει επαναδιορισμός αυτού με απόφαση του Συμβουλίου Επιλογής Διευθυντών βάσει της διάταξης του άρθρου 33 ν. 3209/2003, η οποία κατήργησε την προϊσχύσασα του άρθρου 9 παρ. 5 ν. 2194/1994, ως προς τις συνέπειες της δικαστικής ακύρωσης του διορισμού του ιατρού σε άλλη θέση του ΕΣΥ, πλην όμως ο ήδη κατά το ιστορικό επαναδιορισμός του χωρίς την προηγούμενη απόφαση του Συμβουλίου Επιλογής, εκτός του ότι φέρει το τεκμήριο της νομιμότητας, κυρίως έχει επικυρωθεί με την απόφαση 258/2015 του ΔΕΑ εν Συμβουλίω, προς την οποία η Διοίκηση υποχρεούται να συμμορφωθεί και συνεπώς δεν μπορεί να γίνει νέος επαναδιορισμός κατ' εφαρμογήν του άρθρου 33 ν. 3209/2003.

18. Περαιτέρω και κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 33 ν.3209/2003 ο επαναδιορισμός των ιατρών που αφορά η διάταξη γίνεται με σύσταση ομοιόβαθμης προσωποπαγούς θέσης. Σε αντίθεση με την συγκεκριμένη πρόβλεψη του άρθρου 9 παρ. 5 του ν.2194/1994 και προηγούμενων ανάλογων νομοθετημάτων και σε αντιδιαστολή προς την αναλυτική ρύθμιση της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, η συγκεκριμένη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 33 δεν ορίζει τον φορέα στον οποίο θα συσταθεί η προσωποπαγής θέση. Σύμφωνα με πάγια ερμηνευτική μεθοδολογία, του νόμου μη ορίζοντος καταλείπεται στην δρώσα Διοίκηση η διακριτική ευχέρεια να εφαρμόσει την διάταξη σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας που πρέπει να διέπει όλη την δράση της δημόσιας διοίκησης (πρβλ. ΣτΕ 1533/1992). Το λογικό περιεχόμενο της αναφερόμενης στην εφαρμοστέα διάταξη αόριστης αξιολογικής έννοιας, ο σκοπός των διατάξεων που παρέχουν την αρμοδιότητα, το δημόσιο συμφέρον για την εξυπηρέτηση του οποίου παρασχέθηκε η αρμοδιότητα, ο συνταγματικός κανόνας της ισότητας και οι γενικές αρχές της χρηστής διοίκησης⁴ της αναλογικότητας και της

---

⁴ Η ευρέως περιεχομένου αρχή της χρηστής διοίκησης, στην οποία το Συμβούλιο της Επικρατείας δεν έχει αναγνωρίσει συνταγματική ισχύ, εκφράζει την αγαθή κρίση και επιείκεια που πρέπει να διέπει τα διοικητικά

προστατευόμενης δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου⁵ καθορίζουν τα άκρα νόμιμα όρια, μέσα στα οποία η αρμοδιότητα πρέπει να ασκηθεί. Συνεπώς με βάση τα προεκτεθέντα η Διοίκηση θα πρέπει στις περιπτώσεις που είναι εφαρμοστέα η διάταξη του άρθρου 33 ν.3209/2003, να συστήνει ομοιόβαθμη προσωποπαγή θέση πρωτίστως με γνώμονα την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, εν προκειμένω την εύρυθμη λειτουργία των δομών υγείας, συνεκτιμώντας στα πλαίσια της αρχής της επιείκειας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου την αίτηση του ιατρού, ώστε να μην προκαλούνται αδικαιολόγητα εξαιρετικές δυσχέρειες στον αιτούντα, με την ανατροπή πραγματικών καταστάσεων για τις οποίες δεν ευθύνεται ο ιατρός, λαμβανομένου υπόψη ότι αφορά περιπτώσεις ιατρών που η Διοίκηση έκρινε ότι δεν πρέπει να απομακρυνθούν από την προκηρυχθείσα μέχρι να ολοκληρωθεί η νέα κρίση των Συμβουλίων Επιλογής.

Απάντηση

19. Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (ΣΤ΄ Τμήμα) γνωμοδοτεί ως ακολούθως :

A. Επί του πρώτου ερωτήματος, κατά πλειοψηφία, ότι στην περίπτωση ιατρού κλάδου ΕΣΥ του οποίου ο διορισμός σε προκηρυχθείσα άλλη θέση στο ΕΣΥ ακυρώνεται με δικαστική απόφαση και αναπέμπεται η υπόθεση στο Συμβούλιο Επιλογής για νέα νόμιμη κρίση και αξιολόγηση, και έχει ήδη χωρήσει, πριν την νέα κρίση, αυτοδικαίως επαναδιορισμός στην προηγούμενη θέση κατ' εφαρμογή της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του ν.2194/1994, όταν επακολουθήσει νέα κρίση του Συμβουλίου Επιλογής Ιατρών σύμφωνα με το άρθρο 33 παρ. 1 του ν.3209/2003 και με βάση την τελεσίδικη ακυρωτική δικαστική απόφαση και δεν επιλεγεί ο συγκεκριμένος γιατρός αλλ' αντ' αυτού άλλος συνάδελφός του, ο εν λόγω γιατρός δικαιούται να επαναδιοριστεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 33 του ν.3209/2003, σε προσωποπαγή θέση ομοιόβαθμη με αυτή που έχασε.

B και Γ. Επί του δευτέρου και τρίτου ερωτήματος, ομόφωνα ότι ο καθορισμός του φορέα στον οποίο θα συσταθεί η ομοιόβαθμη προσωποπαγής θέση στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 33 του

όργανα κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, ενόψει της εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος και της εύρυθμης λειτουργίας της Διοίκησης

⁵ Στους διοικούμενους, με την ευρεία έννοια του όρου, εκτός από τους τρίτους, στους οποίους αφορά η ρυθμιστική ή παραγωγική δραστηριότητα της διοίκησης, περιλαμβάνεται και το προσωπικό που χρησιμοποιεί και που συνδέεται με αυτή με διάφορες ειδικές νομικές σχέσεις.

ν.3209/2003, εναπόκειται στην διακριτική ευχέρεια της Διοικήσεως, που θα πρέπει να ασκείται προς την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, εν προκειμένω της εύρυθμης λειτουργίας των δομών υγείας, συνεκτιμώντας στα πλαίσια της αρχής της επιείκειας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου την αίτηση του ιατρού, ώστε να μην προκαλούνται αδικαιολόγητα εξαιρετικές δυσχέρειες με την ανατροπή πραγματικών καταστάσεων για τις οποίες δεν ευθύνεται ο ιατρός.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 13-2-2023

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Η Εισηγήτρια

Γεώργιος Κανελλόπουλος

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ

Μαρία Μπασδέκη

Νομική Σύμβουλος του Κράτους